

Vzácnému učitelí eurytmie Vladimíru Havrdovi:

Děkujeme Ti z celého srdce za deset let, které jsi věnoval naší waldorfské škole jako učitel eurytmie, inspirující průvodce a neúnavný nositel anthroposofických impulsů, a především jako laskavý Člověk.

Tvoje nadšení pro anthroposofii a hluboké porozumění Steinerovu odkazu se stalo živým pramenem, z něhož čerpalo nejen celé kolegium, ale i studenti, rodiče a přátelé školy. Snažil ses ze všech sil, aby vzniklo společenství, které není jen pracovním kolektivem, ale živoucím organismem, kde má své místo duchovní hledání, lidská svoboda i tvořivost. Tvoje moudrost, životní zkušenosti a hluboký zájem o člověka formovaly naše společné směřování. Byl jsi tím, kdo v tichosti nesl plamen ideálů a kdo je dokázal přirozeně předávat dál – nejen slovy, ale především svým bytím.

Z iniciativy studijní skupiny, které jsi byl

duší, vznikla pobočka Antroposofické společnosti Parsifal. Založil jsi zde tradici „májkování“, Vánoční hry, potěšením ti byla hudební a poetická spolupráce, ranní zpěvy na schodech... Tvé pedagogické působení vyvrcholilo nezapomenutelným eurytmickým představením šesti lyceánů na mezinárodním festivalu v německém Wittenu, kde dokázali s noblesou vystoupit před stovkami diváků. Tento úspěch byl obrazem Tvé trpělivé, láskyplné a umělecké práce.

Děkujeme i za obětavou péči v oblasti léčebné eurytmie, kterou jsi s pokorou a odborností nabízel těm, kdo ji potřebovali. Slova stěží vystihnou naši vděčnost. Děkujeme za vše, čím jsi Dobromysl i nás samotné obohatil – lidsky, duchovně i umělecky. Zůstáváš s námi jako tichý průvodce a zdroj inspirace.

Za studijní a eurytmickou skupinu Jana Žižkovská

Duhové divadlo Písek

Naši osmáci pět měsíců pilně trénovali svou divadelní hru na přehlídce divadel všech waldorfských škol. Rozhodli jsme se je podpořit a vyrazili s rodiči vlakem na výlet do krásného města Písku. Čekaly nás tři

dny plné divadel a já se už nemohla dočkat. Každý den bylo z čeho vybírat: pohádku, komedii či detektivku? Většina představení byla tak nádherná, až jsem ani nemohla uvěřit, že to hrají žáci osmých tříd. Třešin-

kou na dortu byli naši osmáci. Těm patří velký obdiv a potlesk. Už se těším na další Duhové divadlo příští rok. Potkám se tam s někým z vás?

Dorotka Toušová, 6. třída

Za uměním do srdce Toskánska

Ve dnech 18.–24. května se žáci 9. a 12. třídy vydali na výjimečný školní výlet do italské Florencie. Cílem bylo nejen poznávání památek, ale i hlubší porozumění dějinám umění a architektury, které studenti studují v rámci výuky. Pedagogický doprovod tvořily Karol Tauberová, Adriana Kotoučová, Klára Myslíková a Alena Neuwirthová.

Cesta do Itálie uběhla překvapivě rychle a hned v sobotu ráno se nám otevřel výhled

na krásy renesanční Florencie. Jednou z prvních zastávek byla Michelangelova vyhlídka a Muzeum Opera, kde jsme mohli obdivovat originály soch z florentského dómu. Nezapomenutelným zážitkem byl výstup na campanilu, odkud jsme měli Florencii jako na dlani. V galerii Uffizi jsme se setkali tváří v tvář s díly mistrů jako Botticelli, da Vinci či Michelangelo.

Výlet jsme si zpestřili také návštěvou

Pisy, kde jsme samozřejmě neminuli Šikmou věž. Na závěr nechyběla ani krátká zastávka u moře, kde jsme si po intenzivním programu užili chvíli odpočinku a dovádění v moři.

Celý pobyt byl naplněn nejen poznáním a estetikou, ale i pohodovou atmosférou a společnými zážitky, na které budeme všichni dlouho vzpomínat.

Adriana Kotoučová

Desátá třída v terénu: Zeměměřický kurz na Šumavě

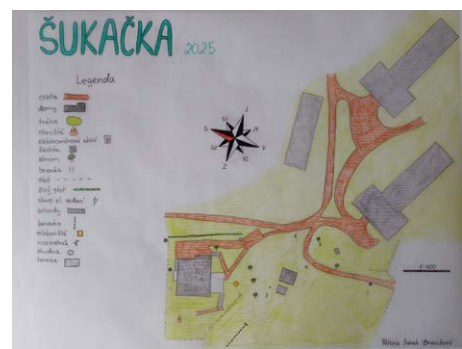
V týdnu od 19. do 23. května 2025 se desátá třída waldorfského lycea vydala na tradiční zeměměřický kurz. Ten je nedílnou součástí odborné výuky a umožňuje žákům propojit teoretické znalosti z matematiky s praxí. Kurz probíhal na skautské základně Bílý orel v osadě Šukačka uprostřed nádherné šumavské přírody. V průběhu pěti dnů si žáci vyzkoušeli práci s měřicími přístroji – teodolity a sbírali data v terénu. Každý žák úspěšně vytvořil přesnou mapu daného místa v měřítku 1:400. Každá z map byla zároveň jedinečná svým výtvarným zpracováním, které odráželo individualitu a smysl pro detail každého žáka.

Zeměměřický kurz má ve waldorfském

vzdělávání své pevné místo. Podle Rudolfa Steinera je právě období okolo šestnáctého roku života ideální pro prohloubení vztahu k realitě a přesnému poznávání světa skrze smyslovou zkušenost. Měření, orientace v krajině a tvorba map podporují rozvoj objektivního myšlení, přesnosti a prostorové představivosti, ale také vedou k hlubšímu vnímání krajiny a prostředí, ve kterém žijeme.

Zeměměřický kurz patří k těm školním akcím, na které se dlouho vzpomíná, a to nejen pro praktické zkušenosti, ale i pro silné zážitky z pobytu v přírodě a společné práci mimo školní lavice.

Mgr. Eva Němcová, třídní X. třídy

Rytíři a rytířky z Dobromyslí

Devět měsíců příprav. Devět měsíců tvoření, navrhování, šití, vyřezávání, vyprávění i psaní rytířského deníku. Vše tvořeno s láskou, pílí i odhodláním a zároveň směřováno ke třem posledním dnům v květnu. Jaká byla letošní rytířská slavnost 6. třídy? Na šestáky čekalo třídní putování, spaní v přírodě, plnění úkolů i prokazování odvahy. Každý balil svou krosnu, maminky chystaly jídlo na cestu, tatínkové pomáhali s ešusy a spacáky. A všichni netrpělivě sledovali předpověď počasí, protože minimálně první den

a noc to vypadalo na vydatný déšť.

Předpověď nelhala, ale i tak se poslední květnovou středu vydal tým šesté třídy nejdříve autobusem a později pěšky, do lesů v okolí hradu Krašov. Hrad byl základnou celé rytířské události a poskytl i přístřeší v době největšího nečasu.

Zatímco rodiče plánovali pro své děti hostinu jako překvapení i závěr rytířské slavnosti, budoucí rytíři a rytířky přichystali zase překvapení pro rodiče. V pátečním odpoledni se všichni sešli pod sluneč-

nou oblohou na nádvoří hradu a oslavili společně tuto výjimečnou událost.

Žáci i žákyně zahráli na flétnu, zatančili středověký tanec, předvedli šerm, zarecitovali svou báseň, složili slib a byli pasováni na rytíře a rytířky z Dobromyslí. Slavnost byla zakončena velkolepou hostinou a doprovázena radostí i dojetím z řad rodičů a dalších přihlížejících.

Odvaha, píle i vytrvalost se už navždy zapsaly do životů našich dětí.

Zuzana Řebíková

Divadlo Víti Marčíka

Školka U Oveček
24.6.25' v 16 hod.

Božkovské nám. 2a/576

Srdečně Vás
zveme

Tři zlaté vlasy děda
Vševěda

Pozvánka na skvělé divadlo

Máme to štěstí, že můžeme pozvat vás i vaše známé a kamarády na Divadlo Víti Marčíka, které zahraje v Božkově ve školce U Oveček už 24.6. od 16:00 hod.

Víť je legendou ve světě alternativního loutkového divadla. Jeho osobitý projev okouzluje dětské i dospělé publikum již 33 let. Komediant, lidový vypravěč s velkým srdcem, jehož hry vás pobaví a zanechají ve vás hřejivý pocit lidskosti a naděje. Těšíme se na viděnou!

Vít Matas

Naše políčko

Políčko žije a je díky péči dětí, rodičů a pedagogů stále krásnější. Tuto pěknou zahradu si můžeme nyní užívat společně s dětmi. Děkujeme panu Fialovi (rodič prvňáčka), který se zapojil do údržby zahrady a celou ji na vlastní náklady zmulčoval.

Martina Dobrá

Florencie 2025

Dne 18.5. se v devět hodin večer sešli žáci 9. a 12. třídy ve škole společně se svými učiteli a přes noc vyrazili na týdenní výlet do Florencie. V pondělí 19.5. ráno už byli na místě a hned se začalo procházením hřbitova a města společně s kreslením soch a perspektivy. Do kempu, kde byli žáci ubytováni, se vraceli až kolem čtvrté hodiny odpoledne. V kempu si následně uvařili večeri a měli tu i možnost si zajít do bazénu. Následující dny se žáci vydávali na výlety po Florencii a navštěvovali různé památky a muzea nebo galerie. Mezi tyto památky patřila například zvonice vedle katedrály

Santa Maria, do které se žáci také podívali. V dalších dnech také navštívili dvě galerie (muzea) a ve středu 21.5. se byli podívat v Pise na šikmou věž a následně vykoupat u moře. Poslední den ve Florencii žáci strávili relaxací v resortu nebo výpravou do muzea. Kolem třetí odpoledne bylo už vše sbaleno a vyraželo se domů. Cestou se ještě zastavili nakoupit v obchodním centru a večer strávili na Lago di Garda, než se opět vydali na cestu domů. Zpět do Plzně dorazili v sobotu 24.5. okolo šesté hodiny.

Blake Hrouzek

Ročníkovka

Pomalu se blížila ta ohromná věc – ročníková práce pro naši třídu. Naštěstí jsem si vybral, pro mě záživné téma, a tak jsem se i docela těšil. Měl jsem v plánu pitvat sny kamarádky. Toho jsem se malinko obával z důvodu, že je na mě kamarádka tak trochu moc energická. A vyšlo to dobře, dokonce lépe než v mých očekáváních. Vlastně jsem od ní dostal tolik materiálu, že jsem se jím většinou zabýval mimo ročníkovku, protože nás to oba moc bavilo. Avšak v dohledu byla jedna příšera – veřejná prezentace. Skoro se divím, že jsem z ní nevykouval. Trochu jsem si to zkomplikoval, jelikož jsem nestíhal a přišel asi tak dvě minutky před tím, než jsem stál před tou děsivou hordou lidí. Ale zvládnul jsem to. Nejvíce mi pomohla podpora spolužáků. Nejhezčí na tom všem byla právě podporující atmosféra, bez které bych to nezvládnul. Veřejný projev mě na tom všem posunul nejvíce.

Vilém Tesař

Dívaldelní soustředění

Dne 26.5.2025 se 12. třída vydala do Horní Blatné na divadelní soustředění. Většina žáků využila svého řidičského průkazu a dorazila po skupinkách auty. Po příjezdu se všichni ubytovali a byl prostor, aby si žáci zašli do místního obchodu. Jelikož si žáci vařili sami na pokojích, bylo potřeba si zabalit různé suroviny a jídla pro vaření. Celý týden se

odehrával ve stejném duchu. Ráno vstát, nasnídat se a rovnou jít nacvičovat divadlo. Poté byla pauza na oběd a odpolední klid. Žáci v divadle hodně pokročili a při nacvičování nechyběl smích při vtipných, nepovedených scénách. Poslední den, tedy 30.5.2025, si všichni zabalili a vyrazili směr Plzeň a domů.

Zuzana Benetková

